

ваше. Но повычето то тайнство испознавахъ оученицы тѣмъ, а онъ самси повычето са е занимавалъ да оучи и да проповѣдва. И толкови повыче множество отъ народа привѣгвало е при него отъ вродъ за да са крѣцаши, цѣто Іованови тѣ оученицы, зацо то са сѣкали, чи тѣи сѣ на особнѣ службѣ, зачнали сѣ да ги завиждатъ; каквото са доказва отъ тѣхны тѣ дѣмы на Іованна. Но Іованъ имъ рече: Азъ не съмъ Мессіа, но пратенъ предъ него прѣдтеча и проповѣдникъ и приженихъ неговъ, зацо то онъ е женихъ, а азъ дрѣгаръ жениховъ.

§. 15. Исусъ оучи Самаранкѣ тѣ да са поклана на Бога съ дѣха си и съ истиннѣтѣ.

Като чѣ Исусъ, чи Іованъ крѣстителъ сѣ были запрѣли въ темницѣ тѣ по Иродово повѣленіе, които е былъ тога четвъроначалникъ, страхѣвалъ са и онъ, да не бы сѣдѣствовали Фарисеи тѣ, който сѣ имали за него расположеніе, до смъртъ вражбно, цѣто да го незапрѣ и него Пилатъ, зацо то сасъвираше много народъ при него; и за да отвѣгне навѣта имъ зацо те познаваше такво то имъ расположеніе, и зацо то не вѣше са испанила йѣще колата на Бога отца, изрече да прѣмине Исусъ въ Галилеа коато е была подъ Філіпповѣ тѣ власть, и Пилатъ нѣмаше тамъ никакво смѣсване. Исусъ трѣгна съ оученицы тѣ си, и като приближи на градецъ Сѣхаръ, въ които сѣ сѣдѣли тога Самарани, сѣдна самси при Іаковлевъ кладенецъ оужъ да си почива, а оученицы тѣ си прѣводи въ градо за да кѣпатъ нѣщо си за ястїе: И като оустана самси ето доди изъ града една жена на водъ. Исусъ поиска отъ нея малко водъ за да пїе: а она са зачѣди, зацо то онъ додѣ е Іудеинъ иѣе отъ нея водъ да пїе, зацо то Іудеи тѣ нѣмали съ Самарани тѣ никакво соошченіе, безъ прѣвеликѣ нѣждѣ и нито са идали нито са пїали отъ едно дрѣго. Обаче Исусъ разѣмѣ мысли тѣ ѣ, и за да ѣхъ наѣчи, какъ Богослѣженіе то и вѣра та не са основава тѣкмо: и само на истїа та и на пїтїа та; но на истинѣ тѣ и на чистотѣ тѣ